

“मीठे बच्चे- शरीर निर्वाहका लागि कर्म गर्दा-गर्दै बेहदको उन्नति गर, जति राम्रोसँग बेहदको पढाइ पढ्नेछौ, त्यति उन्नति हुनेछ ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू जो बेहदको पढाइ पढिरहेका छौ, यसमा सबैभन्दा उच्च र गाह्रो विषय (डिफिकल्ट सब्जेक्ट) कुन चाहिँ हो ?

उत्तर:- यस पढाइमा सबैभन्दा उच्च सब्जेक्ट हो भाइ-भाइको दृष्टि पक्का गर्नु । बाबाले ज्ञानको जो तेस्रो नेत्र दिनुभएको छ त्यस नेत्रद्वारा आत्मा भाइ-भाइलाई देख । अलिकति पनि आँखाले धोका नदिऊन् । कुनै पनि देहधारीको नाम-रूपमा बुद्धि नजाओस् । बुद्धिमा अलिकति पनि विकारी छी-छी संकल्प नचलोस् । यो हो मेहनत । यस सब्जेक्टमा पास हुनेवाला विश्वको मालिक बन्नेछ ।

ओम् शान्ति । बेहदका बाबा बसेर बेहदका बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ । हर एक कुरा एउटा हदको हुन्छ, अर्को बेहदको पनि हुन्छ । यति समय तिमी हदमा थियौ, अहिले बेहदमा छौ । तिमीहरूको पढाइ पनि बेहदको हो । बेहदको बादशाहीको लागि पढाइ हो, यो भन्दा ठूलो पढाइ कुनै हुँदैन । कसले पढाउँछ ? बेहदका बाबा भगवान्ले । शरीर निर्वाह अर्थ पनि सबै कुरा गर्नु छ । फेरि आफ्नो उन्नतिको लागि पनि केही गर्नुपर्ने हुन्छ । धेरै मानिस नोकरी गर्दा पनि उन्नतिको लागि पढिरहन्छन् । त्यहाँ छ हदको उन्नति, यहाँ बेहद बाबाको पासमा छ बेहदको उन्नति । बाबा भन्नुहुन्छ- हदको र बेहदको दुवै उन्नति गर । बुद्धिले सम्झन्छौ- हामीले अहिले बेहदको सच्चा कमाई गर्नु छ । यहाँ त सबै थोक माटोमा मिल्नु छ । जति-जति तिमी बेहदको कमाईमा जोड भर्दै जान्छौ त्यति हदको कमाईको कुरा बिसिदै जानेछ । सबैले बुझ्दछन् अब विनाश हुनु छ । विनाश नजिक आएपछि भगवान्लाई पनि खोज्दछन् । विनाश हुन्छ भने अवश्य स्थापना गर्नेवाला पनि हुनुपर्छ । दुनियाँले त केही पनि जान्दैन । तिमी प्रजापिता ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार पढाइ पढिरहेका छौ । होस्टेलमा ती विद्यार्थीहरू रहन्छन् जसले पढ्छन् । तर यो होस्टेल अनौठो छ । यो होस्टेलमा त यत्तिकै रहन्छन्, जो शुरुदेखि चल्दै आए उनीहरू रहेका छन् । यत्तिकै आए । विभिन्न प्रकारका (वेराइटी) आए । यस्तो होइन, सबै राम्रा आए । साना-साना बच्चाहरू पनि तिमीहरूले लिएर आयौ । तिमीहरू बच्चाहरूलाई पनि सम्हाल्थ्यौ । फेरि तिनीहरूमध्ये कति गए । बगैँचामा फूल पनि हेर, पन्छी पनि हेर कसरी चिरविर (टिकलु टिकलु) गर्छन् । यो मनुष्य सृष्टि पनि अहिले यस्तै छ । हामीमा कुनै सभ्यता थिएन । सभ्यता हुनेहरूको महिमा गाउँथ्यौ । भन्थ्यौ- *हम निर्गुण हारे में कोई गुण नाहिं...* । आउन त कति ठूला मानिस पनि आउँछन्, महसुस गर्छन्- हामी रचयिता बाबा र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनौ । फेरि उनीहरू के कामका । तिमीहरू पनि केही कामका थिएनौ । अहिले तिमीहरू सम्झन्छौ, बाबाको कमाल छ । बाबाले विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । जुन राजाई हामीबाट कसैले पनि छिन्न सक्दैन । अलिकति पनि कसैले विघ्न पार्न सक्दैन । हामी केबाट के बन्छौ ! त्यसैले यस्तो बाबाको श्रीमत्तमा अवश्य चल्नुपर्छ । हुन त दुनियाँमा कति ग्लानि, हंगामा आदि हुन्छन् । यो कुनै नयाँ कुरा होइन । ५ हजार वर्ष पहिले पनि भएको थियो । शास्त्रमा पनि छ । बच्चाहरूलाई बताएको छु, यी जुन भक्तिमार्गका शास्त्र छन्, उनीहरूले फेरि भक्तिमार्गमा पढ्नेछन् । अहिले तिमी ज्ञानद्वारा सुखधाममा जान्छौ । त्यसका लागि पूरा पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । जति अहिले पुरुषार्थ गर्छौ त्यति कल्प-कल्प हुनेछ । आफूभित्र जाँच गर्नु छ, म कहाँसम्म उच्च पद पाउनेछु ? यो त हर एक विद्यार्थीले बुझ्न सक्छ- म जति राम्ररी पढ्छु त्यति उच्च बन्नेछु । यो मभन्दा होसियार छ, म पनि होसियार बनूँ । व्यापारीहरूमा पनि यस्तो हुन्छ- म योभन्दा माथि जाऊँ, मतलब होसियार बनूँ । अल्पकाल सुखको लागि मेहनत गर्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, म तिमीहरूको कति ठूलो बाबा हुँ । साकारी बाबा पनि छन् भने निराकारी पनि हुनुहुन्छ । दुवै एकसाथ हुनुहुन्छ । दुवै मिलेर भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, अब तिमीहरूले बेहदको पढाइलाई बुझेका छौ । अरू त कसैले जान्दैनन् । पहिलो कुरा त हामीलाई पढाउनेवाला को हुनुहुन्छ ? भगवान्ले के पढाउनुहुन्छ ? राजयोग । तिमी राजाश्रमि हो । उनीहरू हुन् हठयोगी । उनीहरू पनि हुन् ऋषि तर हदका । उनीहरू भन्छन्- हामीले घरबार छोडेका छौ । यो कुनै राम्रो काम के गरे र ? तिमीहरू घरबार तब छोड्छौ जब तिमीलाई विकारको लागि हैरान गर्छन् । उनीहरूलाई के हैरान भयो ? तिमीहरूलाई पिटे त्यसैले तिमीहरू भागेका हो । एक-एकसँग सोध,

कुमारीहरूले, स्त्रीले कति पिटाइ खाएका छन्, त्यसैले आयौ । शुरूमा कति धेरै आए । यहाँ ज्ञानामृत मिल्यो त्यसैले चिट्ठी लिएर आए— हामी ज्ञान अमृत पिउन ओम् राधेको पासमा गइरहेका छौं । यो विकारसँग भगडा शुरूदेखि नै चल्दै आइरहेको छ । बन्द तब हुन्छ जब आसुरी दुनियाँको विनाश हुनेछ । फेरि आधाकल्पको लागि बन्द हुनेछ ।

अहिले तिमी बच्चाहरू बेहदको बाबाबाट प्रारब्ध लिन्छौ । बेहदका बाबाले सबैलाई बेहदको प्रारब्ध दिनुहुन्छ । हदको बाबाले हदको प्रारब्ध दिन्छन् । त्यहाँ केवल छोरोलाई मात्र वर्सा मिल्छ । यहाँ बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्ची हो या बच्चा, दुवै वर्साको हकदार हो । ती लौकिक बाबाको पासमा भेद रहन्छ, केवल छोरोलाई हकदार बनाउँछन् । स्त्रीलाई अर्धाङ्गिनी (हाफ पार्टनर) भन्छन् । तर उनलाई हिस्सा दिदैनन् । छोरोले नै सम्हाल्छ । बुवाको छोरोमा मोह रहन्छ । यहाँ बाबा त काइदा अनुसार सबै बच्चाहरू (आत्माहरू)लाई वर्सा दिनुहुन्छ । यहाँ त छोरा वा छोरीको भेद छैन । तिमीहरू कति धेरै सुखको वर्सा बेहदको बाबाबाट लिन्छौ । फेरि पनि पूरा पढ्दैनौ । पढाइलाई छोडिदिन्छन् । बच्चीहरू लेख्छन्— बाबा, फलानोले रगतले (ब्लडले) लेखेर दिएको छ । अहिले आउँदैन । रगतले पनि लेख्छन्— बाबा, हजुर प्यार गर्नुहोस् वा नगर्नुहोस्, म हजुरलाई कहिल्यै छोड्दिनँ । तर पालना लिएर फेरि पनि जान्छन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— यो सबै ड्रामा हो । कोही आश्चर्यवत् भागन्ती हुन्छन् । यहाँ बसेका छन् त्यसैले निश्चय छ, यस्तो बेहदको बाबालाई म कसरी छोडौं । यो त पढाइ पनि हो । ग्यारेन्टी पनि गर्नुहुन्छ, म साथै लिएर जानेछु । सत्ययुग आदिमा यति सबै मनुष्य थिएनन् । अहिले संगममा सबै मनुष्य छन्, सत्ययुगमा धेरै कम हुनेछन् । यति सबै धर्मवाला कोही पनि रहनेछैनन् । त्यसको तयारी भइरहेको छ । यो शरीर छोडेर शान्तिधाम जानेछौं । हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जहाँबाट आएका हो पार्ट बजाउन, त्यहाँ जानेछौ । त्यहाँ त दुई घण्टाको नाटक हुन्छ, यो हो बेहदको नाटक । तिमी जान्दछौ— हामी त्यो घरको रहवासी हौं र हौं पनि एक बाबाका बच्चाहरू । रहने स्थान हो निर्वाणधाम, वाणीभन्दा पर । त्यहाँ आवाज हुँदैन । मनुष्य सम्झन्छन् ब्रह्ममा लीन हुनेछौं । बाबा भन्नुहुन्छ— आत्मा अविनाशी छ, त्यसको कहिल्यै विनाश हुन सक्दैन । कति जीव आत्माहरू छन् । आत्माले अविनाशी जीवद्वारा पार्ट खेल्दछ । सबै आत्मा ड्रामाका एक्टरहरू हुन् । रहने स्थान ब्रह्माण्ड, त्यो घर हो । आत्मा अण्डा जस्तै देखिन्छ । वहाँ ब्रह्माण्डमा उसको रहने स्थान हो । हर एक कुरालाई राम्ररी बुझ्नुपर्छ । बुझेनौ भने पछि गएर आफैं बुझ्नेछौ, यदि सुनिरह्यौ भने मात्र । छोडिदियौ भने केही पनि बुझ्न सक्नेछैनौ । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ, यो पुरानो दुनियाँ खत्तम भएर नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ, हिजो तिमी विश्वको मालिक थियौ, अहिले तिमी विश्वको मालिक बन्न आएका छौ । गीत पनि छ नि— बाबाले हामीलाई यस्तो मालिक बनाउनुहुन्छ जो कसैले हामीबाट छिन्न सक्दैन । आकाश, जमिन आदिमा हाम्रो अधिकार रहन्छ । यस दुनियाँमा हेर के-के छन् । सबै हुन् मतलबका साथी । त्यहाँ त यस्तो हुनेछैन । जसरी लौकिक बुवाले बच्चाहरूलाई भन्छन्— यी धनमाल सबै कुरा तिमीलाई दिएर जान्छु, यिनलाई राम्ररी सम्हाल्नु । बेहदको बाबाले पनि भन्नुहुन्छ, तिमीलाई धनमाल सबै कुरा दिन्छु । तिमीहरूले मलाई बोलाएका हो— पावन दुनियाँमा लिएर जानुहोस् । त्यसैले अवश्य पावन बनाएर विश्वको मालिक बनाउनेछु । बाबा कति युक्तिसँग सम्झाउनुहुन्छ । यसको नाम नै हो सहज ज्ञान र योग । सेकेण्डको कुरा हो । सेकेण्डमा मुक्ति जीवनमुक्ति । तिमी अहिले कति दूरादेशी बुद्धि भएका छौ । यही चिन्तन भइरहोस्— हामी बेहदको बाबाद्वारा पढिरहेका छौं । हामी आफ्नो लागि राज्य स्थापना गरिरहेका छौं, त्यसैले त्यसमा हामी उच्च पद किन नलिने त ? कम किन लिने ? राजधानी स्थापना हुन्छ । त्यसमा पनि पद हुन्छ नि । दास-दासीहरू धेरै हुनेछन् । उनीहरूले पनि धेरै सुख पाउँछन् । साथै महलमा रहन्छन् । बच्चा आदि सम्हाल्छन् । कति खुशी हुनेछ । केवल नाम हुन्छ— दास-दासी । राजा-रानीले जे खान्छन् त्यही दास-दासीले पनि खान्छन् । प्रजालाई त मिल्दैन, दास-दासीहरूको पनि धेरै नाम छ, तर उनीहरूमा पनि नम्बरवार छन् । तिमी बच्चाहरू सारा विश्वको मालिक बन्दछौ । दास-दासीहरू त यहाँ पनि राजाहरूको पासमा हुन्छन् । राजकुमारहरूको जब सभा लाग्छ, आपसमा मिल्छन् भने फूलले शृङ्गार गरिएका, ताज आदि सहित हुन्छन् । फेरि उनीहरूमा पनि नम्बरवार बडो शोभायमान सभा लाग्दछ । त्यसमा रानीहरू बस्दैनन् । उनीहरू पर्दामा रहन्छन् । बाबा यी सबै कुरा

सम्भाउनुहुन्छ । उनीहरूलाई तिमी प्राणदाता पनि भन्छौ, जीवन दान दिनेवाला । घरी-घरी शरीर छोड्नबाट बचाउनेवाला हुनुहुन्छ । वहाँ मर्ने चिन्ता हुँदैन । यहाँ कति चिन्ता रहन्छ । थोरै केही भयो भने डाक्टरलाई बोलाउँछन्— कतै मरि नहालोस् । त्यहाँ डरको कुरा हुँदैन । तिमी कालमाथि जित पाउँछौ त्यसैले कति नशा रहनुपर्छ । पढाउनेलाई याद गर्नु भन्ने पनि यादको यात्रा भयो । बाबा-शिक्षक-सद्गुरुलाई याद गर्नु भन्ने पनि ठीक छ, जति श्रीमत्तमा चल्छौ, मनसा-वाचा-कर्मणा पावन बन्नु छ । बुद्धिमा विकारी संकल्प पनि नआऊन् । त्यो तब हुन्छ तब भाइ-भाइ सम्भन्ध्यौ । बहिनी-भाइ सम्भिनले पनि खराब संकल्प आउन सक्छ । सबैभन्दा धेरै धोका दिनेवाला यी आँखा हुन्, यसैले बाबाले तेस्रो नेत्र दिनुभएको छ । अब आफूलाई आत्मा सम्झेर भाइ-भाइलाई हेर । यसलाई भनिन्छ ज्ञानको तेस्रो नेत्र । भाइ-बहिनी पनि फेल हुन्छन् त्यसैले अर्को युक्ति निकालिन्छ, आफूलाई भाइ-भाइ सम्भ । बडो मेहनत छ । सब्जेक्ट हुन्छन् नि । कुनै धेरै अप्ठ्यारो विषय हुन्छ । यो पढाइ हो, यसमा पनि उच्च सब्जेक्ट छ— तिमी कसैको पनि नाम-रूपमा फँस्न सक्दैनौ । धेरै ठूलो परीक्षा छ । विश्वको मालिक बन्नु छ । मुख्य कुरा बाबा भन्नुहुन्छ भाइ-भाइ सम्भ । त्यसैले बच्चाहरूले यति पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । तर चल्दा-चल्दै कति त विश्वासघाती (ट्रेटर) पनि बन्छन् । यहाँ पनि यस्ता हुन्छन् । राम्रा-राम्रा बच्चाहरूलाई मायाले आफ्नो बनाइदिन्छ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ, मलाई पनि छोडिदिन्छन्, डाइवोर्स पनि दिन्छन् । विछोड बच्चा र बुवाको हुन्छ अनि सम्बन्ध विच्छेद (डिभोर्स) पति र पत्नीको हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई दुवै मिल्छ । राम्रा-राम्रा बच्चीहरूले पनि डाइवोर्स दिएर रावणका बन्छन् । वन्दरफुल खेल हो नि । मायाले के गर्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ, माया बडो कडा छ । गायन छ— गजलाई ग्राहले खायो । धेरै गल्ती गरेर बस्छन् । बाबासँग अवज्ञा गरे भने मायाले काँचै खाइदिन्छ । माया यस्तो छ जसले कसै-कसैलाई एकदम पकिडन्छ । अच्छा !

बच्चाहरूलाई कति सुनाएँ, कति सुनाउँ । मुख्य कुरा हो अल्फ । मुसलमानले पनि भन्छन्— सवै उठेर अल्फलाई याद गर । यो सुत्ने बेला होइन । यस उपायबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ, अरू कुनै उपाय छैन । बाबा तिमी बच्चाहरूको साथमा कति बफादार हुनुहुन्छ । कहिल्यै तिमीहरूलाई छोड्नुहुन्न । आउनुभएको छ नै सुधार गरेर साथ लिएर जान । यादको यात्राद्वारा नै तिमी सतोप्रधान बन्दछौ । त्यसतर्फ जम्मा हुँदै जानेछ । बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो चार्ट (चौपडा) राख— कति याद गर्दछु ? कति सेवा गर्दछु ? व्यापारीहरूले घाटा देखे भने खबरदार हुन्छन् । घाटा पर्नु हुँदैन । कल्प-कल्पान्तरको घाटा पर्नेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मनसा-वाचा-कर्मणा पावन बन्नु छ, बुद्धिमा विकारी संकल्प पनि नआओस्, यसका लागि आत्मा भाइ-भाइ हौं, यो अभ्यास गर्नु छ । कसैको नाम-रूपमा फँस्नुहुँदैन ।
- २) जसरी बाबा आज्ञाकारी हुनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई सुधारेर साथ लिएर जानुहुन्छ, यस्तै आज्ञाकारी रहनु छ । कहिल्यै छोडपत्र वा डिभोर्स दिनु हुँदैन ।

वरदानः— बाबाको साथमा रहँदा-रहँदै उहाँसमान बन्नेवाला सर्व आकर्षणको प्रभावबाट मुक्त भव

जहाँ बाबाको याद छ अर्थात् बाबाको साथ छ त्यहाँ देहभानको उत्पत्ति हुन सक्दैन । बाबाको साथ वा पासमा रहनेहरू दुनियाँको विकारी भाइब्रेसन अथवा आकर्षणको प्रभावबाट टाढा रहन्छन् । यसरी साथ रहनेवाला साथमा रहँदा-रहँदै बाबा समान बन्न पुग्छन् । जसरी बाबा उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ यस्तै बच्चाहरूको स्थिति पनि उच्च बन्दछ । तलको कुनै पनि कुराले उसलाई प्रभाव पार्न सक्दैन ।

स्लोगनः— मन र बुद्धि नियन्त्रणमा छन् भने अशरीरी बन्न सहज हुन्छ ।